

סוד הפנים המאירות של התנא

ספורו המופלא של רבי יהודה בר אלעאי והמעיל המשתף (חלק א')

מי אני בסיפור הזה?

המשימה שלי:

לגלות מה העשר האמתי של יהודי.

הכוח המיוחד שלי:

עין טובה ולב שמח.

שאלת המפתח:

איך אפשר לחיות בעוני, אך להרגיש מלך?

ענק התורה של הגליל

זהו רבי יהודה בר אלעאי,
מגדולי התנאים של עם ישראל.

הרצון הכי גדול שלו בעולם הוא אחד
ויחיד: ללמד תורה ולקיים רצון ה'!

כשהוא אמר דברי תורה,
הפנים שלו ממש זרחו מרב אהבת ה'.

החורף הקפוא והארון הריק

בביתו של רבי יהודה שרר עני שקשה לדמיון!

לא היו רהיטים, לא היה בשר, ולא היו תנורים.

הם אכלו רק מעט תרדים ותאנים פשוטות.

והמכשול הגדול ביותר:

כיצד יתחממו בקור החזק של הגליל?

שאלת ההישרדות בכפור

אצל רבי יהודה ואשתו:
רק מעיל צמר אחד ישן, לשני בני הזוג!

אצלנו היום:
לכל ילד מעיל, צעיף, שמיכה וכפפות.

איך יכול הזוג הקדוש להמשיך בחייו כאשר לשניהם מחסור כל כך עמק בבגדים מחממים?

שנים אנשים ומעיל אחד

הנסיון היה אדיר.

רבי יהודה:

חייב לצאת לתפלה וללימוד
תורה בבית המדרש.

הרבנית הצדקת:

צריכה לצאת לשוק לקנות אוכל
ולעשות מצוות גמילות חסדים.

מי מהם ילבש את המעיל
שמא חלילה יריבו?

הסוד הגדול של בית יהודי

בביתו של תלמיד חכם אمتי אין טענות ואין מריבות!
שרר שם שלום בית עצום, אהבה והתחשבות שקשה לתאר.
הם לא התלוננו כלל על העני.
הם מצאו פתרון קדוש ביחד!

הסכם של אהבה וותור

הם החליטו לחלק במעיל בתורנות!

האשה לובשת לשוק
כאשר היא הייתה צריכה
לצאת לשוק – היא
עטפה את עצמה בצניעות
במעיל הישן.

חוזרת הביתה ומוסרת בשמחה
וכשהיא חזרה הביתה – היא נתנה
אותו בשמחה לרבי יהודה

רבי יהודה
לובש לתפלה
כדי שהוא יוכל
לצאת וללמד
תורה!

ברוך ששם
ה'מעיל!!

לא תלונה – אלא הודיה עצומה!

כשהמעיל חזר אליו, הוא לא צעק: "למה המעיל רטוב?!"
ממש לא. רבי יהודה לבש אותו, עצם עינים מתוך אהבת ה' וברך מכל הלב:
הוא הרגיש כמו מלך הלובש בגדי ארגמן!

נוסחת העושר של היהדות

"איזהו עשיר? השמח בחלקו!"

עכשו אנו מבינים את סוד הפנים המאירות של רבי יהודה!
אלו לא מאכלי שמנת שגרמו לו לזרח, אלא קדשת התורה ושמחת האמונה.
הוא ראה בכל פריט קטן, אפילו במעיל ישן – מתנה עצומה מהקדוש ברוך הוא!

אני והמעיל הפרטי שלי (אני)

מה עובר לי בראש כשאני רוצה צעצוע חדש והורי לא מסכימים?
האם אני מתלונן על מה שחסר לי בחיים?
או שאני יודע להגיד תודה על המשפחה, על הבגדים ועל כל מה שיש לי?

רבי יהודה מלמד אותי: הגבורה היא לראות את הטוב שיש לי ביד!

הכוח של החבורה שלנו (אנחנו)

ככתה וכחבורה של עם ישראל, הגדולה האמתית שלנו היא בויתור. ♥
רבי יהודה ואשתו דאגו אחד לשני ושמחו בהצלחה זה של זו. ♥
כשאנחנו מוותרים לחבר, שומרים על "שלום כתה" ואוהבים זה את זה, ♥
אנחנו בונים עם ישראל חזק, איתן וטהור יותר!

המשימה הסודית שלך להיום! (אתה)

אתה הגבור של התורה בדור הזה!

היום, חפש משהו קטן שאתה אוהב ועושה בו
שמוש קבוע (נעלים, כוס לשתייה, חלצה).

עצר לרגע אחד, נשם עמק, ואמור בלב שמח במ
ממש כמו רבי יהודה:

תודה לך ה' על המתנה הזו!

ותראה איך פניך יאירו...

ממשיכים את דרך האמונה

בזכות הסוות במועט, הצניעות והשמחה,
אנחנו ממשיכים לארג את "חוטי הזהב"
של עם ישראל דור אחר דור.

היה ה"רבי יהודה בר אלעאי" של הכתה שלך:
מלא אמונה עמוקה, אהוב על הבריות, ותמיד, תמיד שמח!

